

Geachte aanwezigen,

Graag wil ik namens de Stichting Heemkunde *Van Wilre tot Wolder* jullie allen van harte welkom heten. Op de eerste plaats de familieleden en bekenden van de slachtoffers. Dan het kerkbestuur dat toestemming gaf de plaquette op de kerkmuur te bevestigen. Alle mensen uit Wolder. En natuurlijk ook alle mensen niet uit Wolder. En ook de sponsors. De met name genoemde, en zeker ook de anonieme.

Onze stichting heeft lang naar deze dag toegeleefd. In 2005 bevestigden wij een plaquette aan de kerkmuur ter ere van Arthur Sugas, de in Wolder neergestorte Amerikaanse vliegenier. Bij die gelegenheid werd opgemerkt "dan moet er toch ook een plaquette komen voor de Wolderse oorlogsslachtoffers". De toenmalige werkgroep Arthur Sugas heeft dit spontaan op zich genomen en heeft de afgelopen jaren besteed aan de voorbereiding van deze dag. De leden van de werkgroep hebben daarbij hun uiterste best gedaan om alle slachtoffers op te sporen en om iedereen recht te doen. Dat kunt u ook aflezen aan de zeer zorgvuldig opgestelde portretten van de slachtoffers. Zij staan in de publicatie die u vandaag uitgereikt krijgt.

Ik was bij een van de interviews aanwezig; dat bij mevrouw Jeukens-Hecker, zus van Breur. En daarbij vielen me twee vragen op die zij stelde.

De eerste vraag: Waarom gebeurt dit nu pas?

En de tweede: Waarom doen **j**ullie dit, die niet van Wolder zijn?

Waarom nu pas?

Het moet hard zijn voor een familie die – zoals in dit geval – een zoon, een broer op het slagveld verloren heeft, en er volgt geen eerbetoon in de eigen omgeving... Het is zo gelopen. Wij zijn dan ook blij dat dit onderwerp op ons pad gekomen is en dat we in 2008 met heel Wolder samen iets kunnen rechtzetten.

En dan de tweede vraag.

Onze stichting bestaat inderdaad voornamelijk uit - wat heet – 'import', van wie de wieg elders stond. Maar ook als 'import' kun je blij zijn met de plek waar je woont. De vrienden van de stichting vinden de plek belangrijk, zij wonen graag in dit dorp, en bij dit dorp hoort ook de geschiedenis ervan. Bovendien is het zo dat dit respect voor deze slachtoffers ook een universeel gebaar is, dat wij – geboren in Wolder of niet – graag maken ter nagedachtenis aan deze 12 mensen.

Ik wil nu het woord geven aan pastoor Van der Aert. En hem ook nog bedanken dat we deze plechtigheid hier in de kerk mogen houden.